

JURIDISKA FAKULTETEN
vid Lunds universitet

Alexander Blom Vigsø

Framskjutna militärbaser eller semesterparadis?

En undersökning av huruvida militariserandet av artificiella öar
utgör ett hot om våld

LAGF03 Rättsvetenskaplig uppsats

Kandidatuppsats på juristprogrammet
15 högskolepoäng

Handledare: Anna Nilsson

Termin: VT 2018

Innehåll

SUMMARY	1
SAMMANFATTNING	2
FÖRKORTNINGAR	3
1 INLEDNING	4
1.1 Bakgrund	4
1.2 Syfte och frågeställningar	5
1.3 Metod	6
1.4 Material	8
1.5 Avgränsningar	9
1.6 Disposition	10
2 HOT OM VÅLD	11
2.1 Introduktion till våldsförbudet	11
2.2 Vad innebär ett hot om våld?	11
2.2.1 Precision	13
2.2.2 Trovärdighet	15
2.2.3 Tvång	17
2.2.4 Kommunikering	18
2.2.5 Olaglighet	20
3 ANALYS: FÖRELIGGER ETT HOT OM VÅLD?	21
3.1 Tillämpning	21
3.1.1 Precision	21
3.1.2 Trovärdighet	22
3.1.3 Tvång	24
3.1.4 Kommunikering	24
3.1.5 Olaglighet	25
3.2 Geopolitiskt perspektiv	25
3.3 Slutsats	27
BILAGA A	28
KÄLL- OCH LITTERATURFÖRTECKNING	29

Summary

In the last couple of years, China has raised artificial islands in a disputed area in the South China Sea where multiple states assert sovereign claims. The islands have been equipped with, among other things, airfields, hangars, communication facilities, stationary weapons and other military equipment. The issue to be assessed in this paper is whether the Chinese militarization amounts to a threat of force according to article 2(4) of the United Nations Charter. In order to nuance the assessment of the legal position, a geopolitical point of view is applied.

To answer the question, legal doctrinal method is used together with treaty interpretation. Teachings of the most highly qualified publicists and judicial decisions are used as a tool to uplift arguments in order to assess today's current legal position and not as a source of law. The literature devoted to a threat of force remains scarce and authors differ in opinion regarding article 2(4)'s legal position. Hence, the most frequent recurring arguments are summoned in the criteria precision, credibility, coercion, communication and illegality.

The results of the application of the criteria on the Chinese militarization are that the criterion of precision and credibility are not satisfied. Whether the criterion of coercion is satisfied depend on which author's arguments that should be given precedence. The criterion of communication is likely to be satisfied. However, it is not possible to assess whether the criterion of illegality is satisfied since a further study is required.

The conclusion of this paper is that it is not possible to assess whether the Chinese militarization consists of a threat of force, without more knowledge about which arguments should be given precedence.

Sammanfattning

Kina har de senaste åren uppfört artificiella öar i ett område i det Sydkinesiska havet där flera stater hävdar suveräna anspråk. Öarna har utrustats med bland annat landningsbanor, stridsplanshangarer, kommunikationsanläggningar, hangarer för krigsskepp, vissa fasta vapen och annan militär utrustning. Den fråga som ska utredas genom uppsatsen är huruvida Kinas militariserande utgör ett hot om våld enligt artikel 2(4) Förenta Nationernas stadga. I analysen belyses frågeställningen även med ett geopolitiskt perspektiv.

För att besvara frågeställningen används en rättsdogmatisk metod samt alla tillgängliga traktatolkningsmedel. Doktrin och rättsfall används som medel för att framlägga argument för hur gällande rätt förhåller sig och således inte som en enskild rättskälla i sig. Vad ett hot om våld innebär är ett ämne som inte är särskilt omskrivet och olika författare har olika uppfattningar om hur gällande rätt förhåller sig. De mest frekvent återkommande argumenten samlas därför under de konstruerade kriterierna precision, trovärdighet, tvång, kommunicering och olaglighet.

Resultatet av tillämpningen av kriterierna på det kinesiska militariserandet är att kriterierna precision och trovärdighet inte är uppfyllda. Huruvida tvångskriteriet är uppfyllt beror på vilken författares argumentation som ska ges företräde. Kommuniceringskriteriet är sannolikt uppfyllt och det går inte att ta ställning till om olaglighetskriteriet är uppfyllt eftersom det krävs en undersökning som ligger utanför uppsatsens omfattning.

Slutsatsen av undersökningen är att det inte går att ta ställning till huruvida ett hot om våld föreligger utan närmare kunskap om hur de argument som framkommer i doktrin ska viktas mot varandra.

Förkortningar

FN	Förenta Nationerna.
FNSt	Förenta Nationernas stadga.
VCLT	Vienna Convention on the Law of Treaties.
ICJ	International Court of Justice.
ICJSt	Statue of the International Court of Justice.
ILC	International Law Commission.
NDL	Nine-dash line.
PCA	Permanent Court of Arbitration.
SCSA	South China Sea Arbitration; The Republic of the Philippines and the People's Republic of China, Award, PCA Case No. 2013-19, 12 July 2016.
UNCLOS	United Nations Convention on the Law of the Sea.

1 Inledning

1.1 Bakgrund

Det Sydkinesiska havet ansågs vara ett av världens mest omstridda havsområden år 2016. Flera kuststater hävdar suveräna anspråk i området och bland staterna finns Kina, Malaysia, Filippinerna och Vietnam.¹ Orsakerna till spänningarna är flera. Det Sydkinesiska havet beskrivs vara avgörande för sjöhandeln, ha rika fiskebestånd samt betydande mängder naturresurser i form av olja och gas under havsbotten.² Dessutom anses Sydkinesiska havet vara ett strategiskt område ur ett militärt perspektiv.³ Även den omständigheten att USA och andra stater vill ha möjlighet att rekognosera ostört i havsområdet anses ha betydelse för spänningarna.⁴

Genom åren har den militärt och handelsstarka staten⁵ Kina utövat provokativa handlingar för att stödja statens suveräna anspråk inom den så kallade ”nine-dash line” (NDL).⁶ Begreppet ”nine-dash line” bygger på att det på en historisk karta har dragits nio osammanhängande streck i en U-form från kinesiska vatten och runt i det Sydkinesiska havet.⁷ Ett område som hamnar inom NDL är Spratlyöarna som Kina vid olika tillfällen ockuperat, till trots för konkurrerande suveräna anspråk.⁸ Historiskt sett har Kina vidmakthållit statens anspråk på Spratlyöarna och även vidtagit åtgärder för att skydda sina intressen. Statsrepresentanter har även i media uttalat att Kina ska vidta åtgärder för att försvara sina anspråk.⁹ Under de

¹ Schofield (2016) s. 21 f.; Kaplan (2014) s. 10 f.

² South China Sea Arbitration (SCSA), p. 3; Jfr Storey (2016) s. 292.

³ Marwah (2018) s. 192; Jfr Kaplan (2014) s. 41 f.

⁴ Austin (2018) s. 120.

⁵ Jfr Austin (2018) s. 121; Jfr GlobalFirepower, ’2018 Military Strength Ranking’, <<https://www.globalfirepower.com/countries-listing.asp>>, besökt 2018-05-21; Hu (2015) s. 238; Kwarteng & Atuahene (2018) s. 2.

⁶ Gray (2018) s. 36 f.

⁷ SCSA p. 170, not 131; Se bilaga A.

⁸ Marwah (2018) s. 194 ff.

⁹ Gray (2018) s. 36 f.; Austin (2018) s. 111 ff., 126; Se även Stashwick, ’China Signalling it May Finally ’Militarize’ the South China Sea Officially’ i *The Diplomat*, 2018-01-25, <<https://thediplomat.com/2018/01/china-signaling-it-may-finally-militarize-the-south->

senaste åren har Kina byggt om flera rev och klippor till större artificiella öar och därefter utrustat dem med bland annat landningsbanor, stridsplanshangarer, kommunikationsanläggningar, hangarer för krigsskepp, vissa fasta vapen och annan militär utrustning.¹⁰ Dessutom påstås Kina vara redo att utstationera militära flygplan när konstruktionerna står klara.¹¹ Dessa åtgärder kommer i uppsatsen samlas under begreppet militarisering.

År 2013 startade Filippinerna en process mot Kina och dom meddelades av Internationella Skiljedomstolen i Haag (PCA) år 2016.¹² En slutsats i domen var att de artificiella öar som Kina anlagt inte var att anse som öar enligt United Nations Convention on the Law of the Sea (UNCLOS). Domen klargjorde även att NDL inte utgör tillräcklig grund för kinesiska anspråk på suveränitet i det Sydkinesiska havet. Däremot prövade skiljedomstolen inte hur suveräniteten ska regleras, varför suveränitetsfrågan över de omstridda områdena fortfarande är oklar.¹³

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet med denna uppsats är att utreda ifall det att bygga upp artificiella öar och utrusta dem med militär utrustning i ett område där flera stater har anspråk på suveränitet utgör ett hot om våld enligt artikel 2(4) Förenta Nationernas stadga (Charter of the United Nations, FNSSt). Uppsatsen kommer utgå ifrån följande frågeställningar:

1. Vad innebär ett hot om våld?
2. Föreligger ett hot om våld?

[china-sea-officially/](#)>, besökt 2018-05-20; Jfr Woolf, 'China will take 'all necessary' measures in future US sail-bys in South China Sea' i *The Guardian*, 2015-10-29, <<https://www.theguardian.com/world/2015/oct/29/china-all-necessary-measures-us-navy-south-china-sea>>, besökt 2018-05-20.

¹⁰ Banlaoi (2010) s. 56; Jfr Kaplan (2014) s. 12 f.; Office of the Secretary of Defence (2017) s. 8–12, <<https://www.defense.gov/News/News-Releases/News-Release-View/Article/1205021/dod-release-of-the-report-on-military-and-security-developments-in-china/>>, hämtad 2018-05-19.

¹¹ Office of the Secretary of Defence (2017) s. 12.

¹² SCSA p. 28.

¹³ SCSA p. 5, p. 1203; Whomersley (2017) s. 223 f.

3. Påverkar ett geopolitiskt perspektiv något utav argumenten som framförs?

1.3 Metod

Uppsatsen är skriven med en rättspositivistisk utgångspunkt. Med rättspositivism avses i denna uppsats att rätten motsvarar det som kan observeras i lagstiftning, sedvana, domstolsavgöranden samt domar från andra rättsinstitutioner. Utgångspunkten motiveras av den anses vara lämplig vid besvarandet av internationella frågeställningar som syftar till att systematisera, analysera och förstå rätten.¹⁴

I avsaknad av en särskild rättspositivistisk juridisk metod är uppsatsen skriven med tillämpning av rättsdogmatisk metod.¹⁵ Metoden innebär att relevanta rättskällor tolkas och analyseras på ett sätt så att slutresultatet kan antas spegla innehållet i gällande rätt.¹⁶

Folkrättens rättskällor framgår i artikel 38(1) i Statgan för den Internationella domstolen (Statue of the International Court of Justice, ICJSt). Artikel 38(1) anses gälla generellt, varför en stat inte måste vara bunden av stadgan för att samma rättskällor ska gälla. De rättskällor som finns är internationella överenskommelser, internationell sedvanerätt och allmänna rättsgrundsatser. Om överenskommelsen är skriftlig och ska tillämpas inom vanliga folkrättsliga regler kallas överenskommelsen för en traktat. Internationell sedvanerätt förutsätter en allmän praxis samt opinio juris. Allmän praxis innebär att det ska finnas viss omfattning bland berörda stater, att det ska röra sig om ett konsekvent handlande relativt utbrett i tiden samt att det ska finnas ett i huvudsak sammanhängande handlingsmönster. Opinio juris innebär att praxis måste vara accepterad som gällande rätt. Allmänna rättsgrundsatser används som utfyllande regler och ett exempel på

¹⁴ Cryer, m.fl. (2011) s. 37 f.

¹⁵ Jfr Spaak (2013) s. 47.

¹⁶ Jfr Kleineman (2013) s. 25 f.

en sådan är *res judicata*.¹⁷ Förutom de tre nämnda rättskällorna finns det även så kallade sekundära källor som består av judiciella avgöranden och doktrin. Sekundärkällor utgör i sig inte någon folkrättslig rättskälla, men kan användas för att identifiera rättens innehåll. Ifall doktrin har en slutsats om att ett visst förfarande är tillåtet eller otillåtet beror det inte på att så har sagts i doktrin, utan för att slutsatsen kan ledas tillbaka till en folkrättslig källa.¹⁸

De rättskällor som används i uppsatsen är traktattexten i artikel 2(4) FNSt samt den sedvanerätt som har utvecklats kring bestämmelsen. Vidare används judiciella avgöranden från International Court of Justice (ICJ) och doktrin som medel för att fastställa gällande rätt. Varken domstolsavgöranden eller doktrin utgör en rättskälla i sig, varför störst vikt har lagts vid traktattexten. I uppsatsen används doktrin för att lyfta fram olika argument för vad gällande rätt kan innebära. Således används doktrin som ett hjälpmedel för att klargöra gällande rätt och inte som en enskild rättskälla.

Om en traktattext är vag kan traktattolkning användas för att klargöra textens betydelse.¹⁹ Bestämmelser om tolkning av traktater finns i artiklarna 31–33 Vienna Convention on the Law of Treaties (VCLT), vars lydelse är identiska med den internationella sedvanerätten.²⁰ Som medel för att tolka traktattext används grundläggande och supplementära tolkningsmedel. De grundläggande tolkningsmedlen anges i artikel 31 VCLT och består av konventionellt språkbruk, sammanhanget, samt traktatens ändamål och syfte. Supplementära tolkningsmedel finns i artikel 32 VCLT och utgörs av förarbeten till traktaten och omständigheter vid traktatens ingående.²¹

¹⁷ Linderfalk (2012) s. 27–34; Henriksen (2017) s. 24–31.

¹⁸ Linderfalk (2012) s. 26 f.; Henriksen (2017) s. 23.

¹⁹ Linderfalk (2012) s. 93–98.

²⁰ Linderfalk (2012) s. 93 f.; Jfr Linderfalk (2007) s. 14.

²¹ Linderfalk (2012) s. 95 ff.

Artikeln är inte nödvändigtvis uttömmande och fler supplementära tolkningsmedel kan finnas.²²

För att utreda innebörden av ett hot om våld enligt artikel 2(4) FNSt har traktattolkning använts. Som ett första tolkningsmedel används konventionellt språkbruk (den gängse meningen). Därefter används traktatens sammanhang, ändamål och syfte. Slutligen appliceras supplementära tolkningsmedel, som kan användas om traktattexten fortfarande är vag efter en tolkningsoperation.²³ I uppsatsen används de namngivna tolkningsmedlen tills mer klarhet inte går att få, varefter argument från doktrin lyfts som ett hjälpmedel för att förstå gällande rätt.

Juridisk metod är lämplig för att analysera rättsläget, men synliggör inte aspekterna som handlar om hur rätten borde vara.²⁴ I analysen används därför kortfattat ett geopolitiskt perspektiv per definierat av Austin (2018) samt några av de tankar han framför, för att möjliggöra nyansering och diskussion av tillämpningen. Med ett geopolitiskt perspektiv avses i denna uppsats den koppling som finns mellan internationell politik och militärmakt å ena sidan samt geografiska områden å andra sidan. En utgångspunkt för geopolitik är att det i fredstider används för att skapa framtida militära fördelar i händelse av konflikt eller för att uppvisa makt.²⁵

1.4 Material

För att finna lämpligt material rörande spänningarna i det Sydkinesiska havet användes Google Scholar samt Bibliotekskatalogen vid Lunds universitet (LOVISA). De sökord som användes var ”South China Sea”, ”dispute”, ”artificial islands”, ”conflict”, ”tensions”, samt sökordens svenska översättningar. Av de uppkomna sökresultaten valdes det senaste

²² Jfr Linderfalk (2007) s. 238; Jfr Dörr (2012) s. 574.

²³ Linderfalk (2012) s. 94–100.

²⁴ Cryer, m.fl. (2011) s. 38.

²⁵ Austin (2018) s. 109.

och mest citerade materialet ut. Referenserna i materialet nyttjades för att finna fler lämpliga källor.

För material rörande ett hot om våld användes Google Scholar, LOVISA samt Oxford Public International Law (OPIL). Sökorden som användes var ”threat of force” och ”threats in international relations” samt de svenska översättningarna av sökorden. I första hand användes sökresultaten från OPIL för att få en överblick över tillgängligt material. I jämförelse med bruk av våld, är ämnet mycket lite bearbetat i litteraturen.²⁶ Den utgångspunkt som intogs vid materialurvalet var därför Dubuisson & Lagerwall (2017). I boken hänvisas vidare till ett fåtal av de artiklar och monografier som skrivits om hot om våld. Boken användes som utgångspunkt eftersom det var den senast utgivna källan som kunde hittas. Det hänvisade materialet söktes sedan upp genom användning av Google Scholar, LOVISA och Lunds universitets gemensamma databaser. Vissa av de referenser som fanns i det uppsökta materialet har också använts.

1.5 Avgränsningar

I och med uppsatsens syfte kommer innebörden av begreppet ”våld” inte att problematiseras i denna uppsats, liksom det inte tas ställning till huruvida FN:s säkerhetsråds bedömning av ett hot enligt artikel 39 FNSt skulle påverka den rättsliga klassificeringen.

Undantagen till våldsförbudet utgörs av en laglig rätt till självförsvar enligt artikel 51 FNSt samt om FN:s säkerhetsråd legitimerar handlingen genom artikel 42 FNSt.²⁷ Undantagen påverkar endast lagligheten och inte huruvida handlingen faktiskt föreligger, varför våldsförbudets undantag inte kommer behandlas mer ingående i denna uppsats.

²⁶ Se exempelvis Dubuisson & Lagerwall (2017) s. 911.

²⁷ Linderfalk (2012) s. 206–211.

I uppsatsen tas inte heller ställning till huruvida ny sedvanerätt har utvecklats till följd av Kinas agerande. En omskriven fråga är ifall det är våldsförbudet som helhet som har jus cogens eller om nyansering bör ske. Rättsläget är inte entydigt och stöd finns för olika uppfattningar.²⁸ Problematiken kommer inte utredas i denna uppsats.

1.6 Disposition

Uppsatsen består av två delar. I första delen redogörs för vad ett hot om våld innebär. I andra delen analyseras de argument som presenteras för hur gällande rätt förhåller sig och tillämpas därefter på den kinesiska militariseringen som beskrivits i bakgrunden för att få klarhet i huruvida ett hot om våld föreligger. Del två avslutas med en slutsats och en kort diskussion av tillämpningen utifrån ett geopolitiskt perspektiv.

²⁸ De Hoogh (2017) s. 1164.

2 Hot om våld

2.1 Introduktion till våldsförbudet

Förenta Nationerna (FN) skapades precis efter andra världskriget med det huvudsakliga syftet att upprätthålla internationell fred och säkerhet samt undvika en ny världsomfattande konflikt. FN:s syften stadgas i artikel 1 FNSt och som ett led i förverkligandet av syftet infördes ett våldsförbud genom artikel 2(4).²⁹

Artikel 2(4) FNSt förbjuder medlemsstater från att använda våld eller hot om våld i deras internationella relationer. Motsvarande förbud finns i den internationella sedvanerätten.³⁰ Våldsförbudet förbjuder bruk av eller hot om våld mellan stater. Vad som specifikt inkluderas inom förbudets tillämpningsområde har varit en kontroversiell fråga sedan stadgans tillkomst.³¹ Generellt sett anses dock att våld avser militärt våld.³²

2.2 Vad innebär ett hot om våld?

Vad som de facto utgör ett hot om våld finns inte definierat i FNSt.³³ För att klargöra innebörden av artikeln används traktatolkning. I första hand tolkas traktatbestämmelsen enligt dess gängse mening.³⁴ Ordet ”hot” kan anspela på en situation där press utövas av en part gentemot en annan, eller beskriva en sak eller omständighet som kan vara farlig.³⁵ Eftersom denna innebörd är vag används kontexten, ändamålet och syftet som nästa tolkningsmedel.³⁶ Kontexten av stadgans tillkomst är situationen direkt efter andra världskriget. Syfte och ändamål med FN och FNSt är att upprätthålla internationell fred och säkerhet och att alla andra överväganden än

²⁹ Henriksen (2017) s. 262 f.

³⁰ Linderfalk (2012) s. 202; Henriksen (2017) s. 264; Jfr Nicaragua Case p. 174.

³¹ Gray (2018) s. 10.

³² Gray (2018) s. 33 f.; Dubuisson & Lagerwall (2017) s. 912; Linderfalk (2012) s. 203.

³³ Corten (2010) s. 93; Roscini (2007) s. 234.

³⁴ Linderfalk (2012) s. 100.

³⁵ Corten (2010) s. 94.

³⁶ Linderfalk (2012) s. 96.

frånvaron av krig är av sekundär betydelse.³⁷ Dessa tolkningsmedel värderas inte vara tillräckliga för att klargöra betydelsen av artikel 2(4), varför alla tolkningsmedel kan användas.³⁸ Förarbeten och omständigheter vid traktatens ingående (supplementära tolkningsmedel) beskrivs inte vara vidare hjälpsamma för att fastställa innebörden av ett hot om våld.³⁹ Ett sätt att använda doktrin är som ett supplementärt tolkningsmedel.⁴⁰ Ett annat sätt att använda doktrin är att använda det som ett hjälpmedel för att fastställa gällande rätt.⁴¹ I den fortsatta framställningen kommer doktrin tillsammans med domstolspraxis att användas som ett hjälpmedel för att försöka klargöra gällande rätt.

Flera författare har försökt definiera ett hot om våld eller uppställa kriterier för hur det ska förstås.⁴² Följaktligen finns det delvis överlappande slutsatser i doktrin med både större och mindre konsensus. Vidare är den terminologi som används för att beskriva rättsläget inte heller enhetlig. I syfte att göra en överskådlig genomgång av de mest frekventa slutsatserna har uppsatsförfattaren valt att samla återkommande argument i samlingskriterier. Namnen på kriterierna (precision, trovärdighet, tvång, kommunikering och olaglighet) har valts i pedagogiskt syfte och för att begreppen enligt uppsatsförfattarens mening på bästa sätt representerar argumenten och inte nödvändigtvis för att begreppen använts i doktrin. Eftersom det finns delvis överlappande slutsatser kommer viss blandning av kriterier ske, även under de särskilda rubrikerna.

Enligt Brownlie är ett hot om våld ett uttryckligt eller underförstått löfte om att våld kommer användas ifall de krav som uppställts inte uppfylls. Ifall löftet har innebörden av en otillåten våldsanvändning, så utgör löftet ett hot

³⁷ Henriksen (2017) s. 262 f.

³⁸ Myers (1999) s. 147.

³⁹ Roscini (2007) s. 234; Stürchler (2007) s. 23; Grimal (2013) s. 35.

⁴⁰ Linderfalk (2007) s. 238; Jfr Dörr (2012) s. 574.

⁴¹ Linderfalk (2012) s. 27.

⁴² Dubuisson & Lagerwall (2017); Grimal (2013); Green & Grimal (2011); Corten (2010); Kritsiotis (2009); Roscini (2007); Stürchler (2007); Myers (1999); Sadurska (1998); Brownlie (1963).

om våld.⁴³ Romana Sadurska presenterar en snarlik definition av innebörd att ett hot om våld utgörs av ett uttryckligt eller underförstått meddelande som är formulerat av en beslutsfattare, riktat mot en vald publik med innebörd att våld kommer användas om kravet i meddelandet inte efterlevs.⁴⁴ Brownlie och Sadurska företräder ståndpunkten att ett hot kan utgöras av en klar kommunicering om att en underlåtenhet att följa ett krav, en förpliktelse eller ett ultimatum kommer leda till att våld sätts in. Denna uppfattning delas av flera internationella akademiker och utgör en representativ förståelse för vad ett hot om våld innebär.⁴⁵

Brownlie och Sadurska fångar genom sina definitioner upp två i litteraturen återkommande kriterier för vad ett hot om våld innebär.⁴⁶ Det första kriteriet är att ett hot ska omfatta en bestämd situation eller ha en visst bestämd mottagare.⁴⁷ Det andra är att hotet måste uppnå ett visst mått av trovärdighet.⁴⁸ Sadurska är även av uppfattningen att hot om våld måste innehålla ett visst mått av tvång eller påtryckning, vilket även fler författare sluter upp omkring.⁴⁹ Det fjärde kriteriet är att hot ska kommuniceras till en stat⁵⁰ och det sista är att det våld som aviseras i hotet måste vara olagligt.⁵¹

2.2.1 Precision

För att ett hot om våld ska finnas är Oliver Cortens uppfattning att hotet ska vara tydligt etablerat av en stat gentemot en annan i en specifik situation.⁵² Att det ska vara en specifik situation härleder Corten bland annat från skillnaden mellan artikel 2(4) och 39 i FNSt. I artikel 39 har FN:s

⁴³ Brownlie (1963) s. 364 f.

⁴⁴ Sadurska (1998) s. 242.

⁴⁵ Green & Grimal (2011) s. 295 f.

⁴⁶ Dubuisson & Lagerwall (2017) s. 912 f.; Jfr Corten (2010) s. 94.

⁴⁷ Dubuisson & Lagerwall (2017) s. 912 f.; Jfr Corten (2010) s. 94; Stürchler (2007) s. 258 ff.

⁴⁸ Corten (2010) s. 94, 110 f.; Stürchler (2007) s. 273.

⁴⁹ Sadurska (1988) s. 241; Jfr Dubuisson & Lagerwall (2017) s. 913; Jfr Roscini (2007) s. 235 ff.; Jfr Stürchler (2007) s. 61, 259 ff.

⁵⁰ Dubuisson & Lagerwall (2017) s. 912 ff.; Green & Grimal (2011) s. 295; Stürchler (2007) s. 260; Jfr Sadurska (1988) s. 242 ff.

⁵¹ Roscini (2007) s. 236; Dubuisson & Lagerwall (2017) s. 916.

⁵² Jfr Corten (2010) s. 94.

säkerhetsråd bland annat möjlighet att fastställa ifall det föreligger ett hot mot internationell fred eller säkerhet. Enligt Corten är detta fastställande betydligt bredare än vad ett hot om våld i artikel 2(4) täcker, eftersom även humanitära situationer, översvämningar eller brott mot fredsavtal kan utgöra ett hot enligt artikel 39. Denna uppfattning har även bekräftats av International Law Commission (ILC) och av stater. För att styrka sin poäng lyfter Corten den situationen som förelåg mellan USA, Sovjetunionen och Kuba under Kalla kriget. Sovjetunionen hade placerat ut kärnvapen på Kuba, vilket USA hävdade utgöra ett brott mot världsfreden. USA svarade genom att inrätta en karantän för alla fartyg som skulle till Kuba. Karantänen innebar att alla fartyg hotades med tvångsåtgärder ifall de inte lydde. Enligt Corten utgör utplaceringen av kärnvapen ett sådant hot som inte omfattas av artikel 2(4), medan karantänen omfattas. Detta beror på att karantänen träffar en specifik situation, medan ett hot mot världsfreden är mer generellt.⁵³ Som ett andra exempel anges Israels angrepp på irakiska kärnkraftsanläggningar 1981. Efterföljande deklarerade Israel vid ett flertal tillfällen att staten var redo att förstöra fler liknande installationer i Irak eller grannstater om det av Israel skulle anses vara nödvändigt. Enligt Corten visar situationen på att hotet inte måste riktas mot en stat, men att det ska vara möjligt att identifiera målet eller målen.⁵⁴

Huruvida ett hot är tydligt etablerat härleder Corten från praxis. Ett hot är tydligt etablerat om en militär manöver ackompanjeras av antingen en eller flera deklARATIONER, eller bevis som pekar på att det föreligger ett hot eller en militär invasion. Politiska spänningar mellan länderna ska ignoreras vid bedömningen. Corten motiverar sitt resonemang med Nicaragua Case. En utav frågorna som prövades var ifall USA hade utfärdat ett hot om våld mot Nicaragua. Enligt ICJ fanns inget hot fast att USA hade gjort intrång i Nicaraguas luftrum, minerat flera hamnar samt gett stöd till contras. Inte heller president Reagans uttalande att det av USA framlagda fredsförslaget var ett ultimatum som skulle leda till militära åtgärder ändrade

⁵³ Corten (2010) s. 94–100.

⁵⁴ Jfr Corten (2010) s. 99.

bedömningen. Uttalande ansågs således inte vara tillräckligt som en deklARATION eller som bevisning.⁵⁵

Till skillnad från Corten, öppnar Stürchler upp för att mer oprecisa hot fortfarande kan utgöra hot om våld. Ett mer oprecist hot kan utgöra ett hot om våld om hotet skapar en förväntning om att våld kan komma användas. Förväntningen måste inte innebära att det står klart att våld kommer användas. Det är inte heller nödvändigt att våldet är nära förestående eller att våldet är villkorat till vissa krav som ska uppfyllas inom särskilda tidsfrister. Det viktigaste är att det finns en tillräckligt stark anspelning på bruk av våld som därmed ökar risken för en militär sammandrabbning.⁵⁶

2.2.2 Trovärdighet

Stürchler anser att ett hot om våld föreligger ifall en stat på ett trovärdigt sätt kommunicerar dess möjlighet att omedelbart ty till våld i en viss bestämd konflikt. Ett hot är trovärdigt ifall det verkar vara rationellt att verkställa hotet när det samtidigt föreligger en tillräckligt allvarlig risk för en väpnad sammandrabbning. Ett hot är däremot inte trovärdigt ifall hotets genomförande inte utgör en reell fara.⁵⁷ Militär överlägsenhet kan lägga grunden för ett trovärdigt hot. Samma sak gäller en ökning av politiska spänningar genom att öppet och konsekvent förklara att staten är redo att ty till våld.⁵⁸ Det mest relevanta vid bedömningen av trovärdighet är att det anspelas tillräckligt mycket på våldsanvändningen och att det görs klart att våld kanske kommer användas. Något konstaterande om att våld de facto kommer användas är däremot inte nödvändigt.⁵⁹ Det kan tilläggas att Stürchler betingar kriterierna kommunikering och precision med hans

⁵⁵ Corten (2010) s. 101–103.

⁵⁶ Stürchler (2007) s. 259 f., 273.

⁵⁷ Stürchler (2007) s. 259, 273.

⁵⁸ Stürchler (2007) s. 170.

⁵⁹ Stürchler (2007) s. 259, 273.

trovärdighetskriterium, varför han därmed gör anspråk på att vikta trovärdighetskriteriet tyngre.⁶⁰

Som exempel lyfter Stürchler USA:s och Storbritanniens förberedelser inför en invasion av Irak i början av 2000-talet. Några saker som inträffade var att USA gradvist stationerade en invasionsredo armé och flotta i Iraks närhet, uttalade sig fientligt i FN-sammanhang och media, vidtog storskaliga stridsövningar i Kuwait samt vidtog en provsprängning av världens största icke-nukleära bomb. Enligt Stürchler visar dessa saker på formidabel trovärdighet ("formidable credibility"⁶¹). Vikt lades även vid den stigande finansiella investeringen samt prestige som ledde till att ett tillbakadragande gradvist blev mer och mer osannolikt.⁶²

Även Corten lyfter ett trovärdighetskriterium som dock är smalare, jämfört med Stürchler. Corten anser endast att trovärdighet krävs vid indirekta former av hot. För att ett hot ska vara trovärdigt ska hotet enligt Corten vara nära förestående eller ha viss omedelbarhet. I praktiken krävs att förberedelser inför ett angrepp har startat eller att det finns begränsat bruk av våld.⁶³ Cortens slutsats motiveras av en rapport som handlade om fientligheterna mellan Ryssland och Georgien 2008–2009.⁶⁴ Samma rapport lyfts även av Dubuisson & Lagerwall som också kommer till slutsatsen att trovärdighet är ett kriterium som kan undersökas för att bedöma lagligheten av ett hot om våld.⁶⁵

Grimalts slutsats är att ett hot som inte uppfyller Schellings trovärdighetskriterium, inte utgör ett hot om våld.⁶⁶ Kriteriet återfinns i

⁶⁰ Stürchler (2007) s. 259–262, 273.

⁶¹ Stürchler (2007) s. 161.

⁶² Stürchler (2007) s. 157–161.

⁶³ Corten (2010) s. 107 ff.

⁶⁴ Corten (2010) s. 109, not 382; Jfr Report of the Independent International Fact-Finding Mission on the Conflict in Georgia (2009) s. 232,

<http://www.mpil.de/en/pub/publications/archive/independent_international_fact.cfm>, hämtad 2018-05-20.

⁶⁵ Dubuisson & Lagerwall (2017) s. 922–924.

⁶⁶ Jfr Grimal (2013) s. 119.

Schellings modell och består av flera premisser. Huruvida staten A:s agerande utgör ett hot betingas enligt modellen av om staten B ömsesidigt kan skada A. Om A:s intresse att skada B väger mindre än den vedergällningsskada som B skulle kunna utöva mot A, är hotet inte trovärdigt eftersom B förstår att A inte kommer verkställa hotet. För det andra måste staten B vara medveten om vilket beteende som kan hindra ett hot från att verkställas. Slutligen menar Schelling att staterna A och B:s intressen inte får vara helt motstående. För det fall staterna saknar några gemensamma intressen kommer den hotade staten inte uppfatta hotet som trovärdigt.⁶⁷

2.2.3 Tvång

Ett hot ska innehålla ett visst mått av tvång för att det ska vara frågan om ett hot om våld.⁶⁸ Sadurska skriver att en grundläggande beståndsdel i ett hot är att det påverkar mottagaren på så sätt att handlingsmöjligheterna minskar eller att det inte finns något annat resonabelt sätt att reagera än att lyda.⁶⁹ Sadurskas resonemang upprepas av Roscini i samband med en redogörelse för kommuniceringskriteriet.⁷⁰ Stürchlers uppfattning är liknande och formuleras som att ett hot som inte skapar någon press eller innehåller något element av tvång är ett betydelselöst hot. Som stöd uppger Stürchler en enighet bland forskare i politik som ifrågasätter tvångslösa hots effektivitet i internationella relationer.⁷¹

Enligt Roscini är det en vanlig uppfattning att ett hot indikerar existensen av något eller några krav som ska uppfyllas, exempelvis ett krav om att en stat inte ska ingå i en militär allians. Däremot anger han också att det inte nödvändigtvis måste finnas något särskilt krav som ska uppfyllas för att ett hot ska finnas. Han skriver att om en diktator uttalar ett hot om att hen ska förstöra ett land, så borde det räknas som ett hot, oavsett huruvida krav

⁶⁷ Grimal (2013) s. 90 ff.

⁶⁸ Dubuisson & Lagerwall (2017) s. 912 f.

⁶⁹ Jfr Sadurska (1998) s. 244 f.

⁷⁰ Se nedan 2.2.4.

⁷¹ Jfr Stürchler (2007) s. 61, 259 f.

uppställs tillsammans med hotet.⁷² Roscini hänvisar till White och Cryer som lyfter samma ståndpunkt. De anser att tillämpningsområdet för artikel 2(4) hade blivit för smalt om ett krav var nödvändigt.⁷³

2.2.4 Kommunisering

Roscini skriver att ett hot måste nå den stat som hotet riktas mot för att det ska vara frågan om ett hot, eftersom hot som inte når en mottagare inte kan avskräcka eller reducera statens möjligheter att handla. Roscini hänvisar till Sadurska som tillägger ett hot förutsätter att påverkan hos mottagaren sker. Om ingen påverkan sker är kommuniseringen inte att räkna som ett hot.⁷⁴

Kommuniceringens sätt är av mindre betydelse och kan därför ske uttryckligt eller underförstått. Det tydligaste sättet att förmedla ett uttryckligt hot är ett ultimatum.⁷⁵ Ett ultimatum består i att en stat uppställer ett krav med innebörden att en underlåtenhet att följa kravet kommer leda till bruk av våld.⁷⁶ Hot måste däremot inte vara så uppenbara som ett ultimatum.⁷⁷ Mindre uppenbara sätt att förmedla ett hot kan bestå i publika uttalanden eller uttalanden genom diplomatiska kanaler. Ett exempel på ett offentligt uttalande är när Turkiets utrikesminister i media förklarade att Turkiet skulle förstöra cypriotiska luftvärnsrobotar ifall de skulle utplaceras på Cypern.⁷⁸ Även indirekta uttalanden som upprepas på ett konsekvent sätt kan utgöra ett mindre klart sätt att förmedla ett hot, exempelvis om en stat förklarar vara redo att använda alla tillgängliga medel.⁷⁹

Ett underförstått sätt att kommunicera ett hot kan vara genom särskilda handlingar, däribland en demonstration av makt, som exempelvis utgörs av

⁷² Roscini (2007) s. 234 ff.

⁷³ White & Cryer (1999) s. 253 f.

⁷⁴ Roscini (2007) s. 237 samt not 40; Jfr Sadurska (1998) s. 244.

⁷⁵ Roscini (2007) s. 237 f.

⁷⁶ Stürchler (2007) s. 258 ff.; Jfr Roscini (2007) s. 239.

⁷⁷ Roscini (2007) s. 239.

⁷⁸ Stürchler (2007) s. 146 f., 260.

⁷⁹ Roscini (2007) s. 239.

militära utplaceringar, uppbyggnader, manövrar, tester eller andra militära händelse som signalerar beredskap att bruka våld.⁸⁰ Om en nämnd handling vidtas vid en tidpunkt där det finns spänningar mellan stater, är det en tydlig indikator på att det rör sig om en demonstration av makt.⁸¹ För att en maktdemonstration ska utgöra ett hot om våld måste det vara frågan om en militär handling, men alla militära handlingar omfattas inte.⁸² För att en militär handling ska kunna utgöra ett hot om våld krävs att den vidtas med fientlig avsikt⁸³ samt att det inte är frågan om ett rutinuppdrag.⁸⁴

Roscini motiverar sitt krav på fientlig avsikt genom att hänvisa till bland annat en domares reservation i Nuclear Weapons Advisory Opinion. Reservationen var av innebörd att en fientlig avsikt är en underförstådd del av ett hot. Vidare stödjer Roscini sig på Brownlie som, i samband med en företrädarroll i domstol, dels bekräftat fientlig avsikt, men också sagt att fientlig avsikt kan härledas från ministrarna i en stat.⁸⁵ Det viktigaste underlaget för att utvärdera en fientlig avsikt utgörs emellertid av de faktiska omständigheterna i varje enskilt fall. Dessa fakta ska ses i ljuset av de relationer som finns mellan de inblandade staterna. I Corfu Channel Case förelåg inte en maktdemonstration när engelska örlogsfartyg passerade genom kanalen, vilket berodde på att Albanien tidigare öppnat eld mot brittiska fartyg.⁸⁶

Stürchlers slutsats att det ska finnas fientlig avsikt härleds från en egen undersökning av statspraxis mellan 1945–2006. Stürchler tillägger att en demonstration av makt på ett trovärdigt sätt kan förmedla fientlig avsikt⁸⁷ samt att det är mer trovärdigt och mer allvarligt än de flesta verbala

⁸⁰ Roscini (2007) s. 240; Stürchler (2007) s. 213–217; Jfr Sadurska (1988) s. 243.

⁸¹ Stürchler (2007) s. 172.

⁸² Stürchler (2007) s. 260 f., 273.

⁸³ Stürchler (2007) s. 260 f., 273; Roscini (2007) s. 240 f.

⁸⁴ Stürchler (2007) s. 260 f., 273.

⁸⁵ Roscini (2007) s. 241.

⁸⁶ Jfr Roscini (2007) s. 241 f.

⁸⁷ Stürchler (2007) s. 213–217.

meddelanden.⁸⁸ Stürchler skriver att trovärdighetskriteriet bör användas för att skilja lagliga maktdemonstrationer från olagliga sådana.⁸⁹

2.2.5 Olaglighet

Det i litteraturen sista återkommande argumentet är ett krav på att det våld som aviseras i hotet måste vara olagligt. Flera författare härleder detta från ICJ:s resonemang i Nuclear Weapons Advisory Opinion.⁹⁰ ICJ angav att om det aviserade våldet är olagligt att bruka enligt artikel 2(4) FNSt, så är hotet också olagligt. Motsatt, om det aviserade våldet inte är olagligt att bruka, så föreligger inget hot om våld.⁹¹ Brownlie lyfte redan 1964 liknande resonemang. Han formulerar tesen som att om ett löfte om bruk av våld lämnas, när våldsanvändning inte är tillåtet, så är hotet olagligt.⁹² Brownlie citeras inte i ICJ:s yttrande, men Stürchlers uppfattning är att det är Brownlies tankar som ICJ använder i sina resonemang.⁹³ ICJ:s slutsats har bekräftats i senare doktrin⁹⁴ och både Roscini och Corten skriver att det finns relativt stor enhetlighet kring frågan.⁹⁵

⁸⁸ Stürchler (2007) s. 173.

⁸⁹ Stürchler (2007) s. 260 f., 273 f.

⁹⁰ Grimal & Green (2011) s. 294; Corten (2010) s. 114; Kritsiotis (2009) s. 304; Roscini (2007) s. 255.

⁹¹ Nuclear Weapons Advisory Opinion p. 47.

⁹² Brownlie (1964) s. 364 f.

⁹³ Stürchler (2007) s. 83 f.

⁹⁴ Grimal (2013) s. 153; Grimal & Green (2011) s. 125, 294; Kritsiotis (2009) s. 304; Roscini (2007) s. 258.

⁹⁵ Corten (2010) s. 114; Roscini (2007) s. 258.

3 Analys: föreligger ett hot om våld?

3.1 Tillämpning

I det följande kommer ovanstående kriterier tillämpas och diskuteras för att analysera huruvida ett hot om våld föreligger.

3.1.1 Precision

För att ett hot om våld ska föreligga måste det finnas en viss grad av precision i hotet. Cortens specifika situation föreligger inte, men det finns visst stöd för att hotet är tydligt etablerat. Kinas militariserande av öarna är inte riktat mot något mål och konstituerar inte heller något ställningstagande som en del av en öppen konflikt. Det är möjligt att det skulle gå att hävda att den utrustning som finns på öarna har specialanpassats efter öarnas försvarsbehov. I detta fall skulle det rimligen vara frågan om en mer specifik situation. Om så vore fallet borde det även finnas någon form av restriktiv zon runt öarna, likt Kubas karantänzon. Om Kina inte vill att öarna ska angripas borde staten lämpligen dra upp var toleransgränsen går, samt ange att staten är väl rustad för att handskas med de potentiella hot som kan finnas. Om stater skulle veta att Kina har tänkt på allt, skulle ingen våga göra något mot öarna. Det finns ingen zon och inga varningar, vilket talar mot hypotesen. Det bör därför inte anses vara tillräckligt specifikt att utrusta öarna med allmän militär utrustning. Det finns mediala uttalanden som stödjer Cortens andra tes om att ett hot ska vara tydligt etablerat. Uttalandena har förmedlat budskapet att Kina ska vidta åtgärder för att försvara statens anspråk i det Sydkinesiska havet.⁹⁶ I sig själva bör uttalandena vara för oprecisa för att hotet ska vara tydligt etablerat. Corten öppnar dock upp för att en kvantitet av deklARATIONER kan medföra att kravet

⁹⁶ Stashwick (2018), 'China Signalling it May Finally 'Militarize' the South China Sea Officially'; Jfr Woolf (2015), 'China will take 'all necessary' measures in future US sail-bys in South China Sea'.

uppfylls. Problematiskt är fortfarande att det sannolikt inte föreligger någon specifik situation. Eftersom Corten uppställer två krav för att tillräckligt precision ska finnas, ger argumentation grundat på Corten inte stöd för att kriteriet är uppfyllt.

Vid tillämpning av Stürchler är det möjligt att kravet på precision kan uppfyllas, eftersom mindre precisa hot kan vara tillräckligt. Av den militära utrustning som placerats på öarna är det endast de fixerade vapen som kan skapa en förväntning om att våld kommer användas. Kina påstås även vara redo att sätta in militära flygplan när konstruktionen står klar,⁹⁷ vilka då också kan innebära att en förväntan om bruk av våld skulle finnas eftersom en stat troligen inte placerar dyra stridsplan mitt ute i ett hav om inte de kommer användas. Stürchler uppställer emellertid också ett trovärdighetskriterium som en del av hans precision. Inga stridsplan som kan bruka våld är utplacerade än och det är inte sannolikt att endast de fasta vapnen innebär en tillräckligt stark anspelning på bruk av våld. Det är därför inte trovärdigt att våld kommer användas, varför Stürchlers bredare precision inte heller är till hjälp för att uppfylla precisionskriteriet.

3.1.2 Trovärdighet

Nästa kriterium som det ska tas ställning till är trovärdighetskriteriet. I exemplet Irak som lyfts av Stürchler var hotet formidabelt trovärdigt, vilket inte bör vara nödvändigt för att kriteriet ska kunna uppfyllas. De omständigheter som pekar på trovärdighet är att Kina har investerat pengar samt politisk prestige i det omtvistade området. Vidare utgör Kinas agerande en demonstration av makt, vilket är desto mer trovärdigt än ett uttalat hot. Dessutom är staten Kina militärt överlägsen de kringliggande staterna.⁹⁸ Problematiskt vid bedömningen är den omständighet som Stürchler fäster störst vikt vid: att det ska anspelas på bruk av våld. I Kinas fall finns inga soldater, ingen flotta, inga skjutningar eller övningar på eller

⁹⁷ Office of the Secretary of Defence (2017) s. 12.

⁹⁸ Austin (2018) s. 121; GlobalFirepower, '2018 Military Strength Ranking', <<https://www.globalfirepower.com/countries-listing.asp>>, besökt 2018-05-21.

runt öarna. Den enda omständigheten som skulle anspela på bruk av våld är de fasta vapen som utplacerats, eftersom resten av de saker som finns är lagringsutrymme för fartyg och plan, samt kommunikationsanläggningar. Ingen av de andra byggnationerna utgör således någon reell fara. Fast att hotet var mycket trovärdigt i fallet Irak bör Kinas militarisering av öarna inte innebära en tillräcklig anspelning på bruk av våld för att Stürchlers trovärdighetskriterium ska anses uppfyllt.

Om Grimal används blir infallsvinkeln en annan, men resultatet samma som ovan. En tredjedel av Grimals trovärdighetskriterium är uppfyllt, eftersom det finns gemensamma intressen för de stater som är involverade i ett eventuellt hot. Fast att det är svårt att identifiera exakt vilka stater som ska anses vara involverade i hotet, borde det vara möjligt att inta ett brett utgångsläge. Kina och flera andra stater vill ha suveränitet över Spratlyöarna och området är intressant ur ett handels- militär- och resursperspektiv. Vad avser den andra tredjedelen är Kinas militär är relativt överlägsen i förhållande till många stater.⁹⁹ Dessutom är Kina ett av världens största handelsländer,¹⁰⁰ varför stater torde inta en försiktig ställning vid kontakter med Kina. Som sagt är det eventuella kinesiska hotet inte precist och det är därför oklart vilken eller vilka stater som hotet riktas mot. Beroende på målet eller målgruppen kommer svaret variera. Det är inte sannolikt att Kina vill riskera en amerikansk vedergällning, eftersom USA allmänt sett är ett mycket inflytelserikt land, både militärt och handelsmässigt.¹⁰¹ Vad avser konflikt med de kringliggande borde förhållningssättet vara annorlunda, eftersom Kina är så pass överlägsen. Sista delen av Grimals resonemang är svårt att anse uppfyllt. Detta eftersom det inte finns något preciserat hot eller några krav. Stater kan därför omöjligen veta vad som kan göras för att hindra hotets verkställande.

⁹⁹ Austin (2018) s. 121; GlobalFirepower, '2018 Military Strength Ranking', <<https://www.globalfirepower.com/countries-listing.asp>>, besökt 2018-05-21.

¹⁰⁰ Hu (2015) s. 238.

¹⁰¹ Kwarteng & Atuahene (2018) s. 2.

Slutligen finns Cortens argumentation som inte heller stödjer att trovärdighetskriteriet ska anses uppfyllt. Dels finns inget begränsat bruk av våld, eftersom det är militariseringen som är problematisk. Dels vidtas inga förberedelser inför ett angrepp, eftersom de enda utplacerade vapnen i nuläget är stationära. Möjligheten finns att Kina vidtar mer långsiktiga förberedelser inför ett angrepp, men eftersom hotet ska ha viss omedelbarhet är denna hypotes inte vidare behjälplig.

3.1.3 Tvång

Som tredje kriterium krävs ett visst mått av tvång. Kinas militariserande av de artificiella öarna har inte närmare kommenterats eller kompletterats med krav. Om Kina inte på något sätt visar vad som ska uppnås med det eventuella hotet är det svårt att med hjälp av Roscini eller Sadurska motivera att det föreligger ett visst mått av tvång. Detta beror på att en stat som inte är medveten om vad den kan göra, inte heller kan få någon minskning av handlingsmöjligheterna såtillvida staten vid varje antydning om hot väljer att göra ingenting.

Om istället Stürchlers argument om att det är den skapade pressen som är central används, finns möjlighet att hävda att kriteriet är uppfyllt. Press kan skapas oberoende av motkrav eller minskning av handlingsmöjligheter. Kinas agerande borde skapa press hos andra stater med anspråk på området, eftersom militariserandet kan ha betydelse vid en eventuellt framtida diplomatisk lösning. Genom sitt handlande har Kina på tydligt sätt visat att staten inte tänker ge vika för sina anspråk och också att Kina inte är intresserad av andra staters uppfattningar.

3.1.4 Kommunikering

För att det ska föreligga ett hot måste det kommuniceras. Ett eventuellt hot förmedlas indirekt av Kina, eftersom uppförande och militariserande av öarna inte räknas som ett ultimatum eller ett explicit uttalande. Eftersom militär uppbyggnad vidtas på en plats och under omständigheter där det finns flera suveräna krav, borde militariserandet ses som en demonstration

av makt. Kinas agerande bör vidare vara att se som en militär handling, eftersom de saker som utplaceras och uppförts har tydliga militära ändamål. Militariseringen är inget rutinuppdrag, varför första halvan av Stürchlers krav uppfylls. Vad avser fientlig avsikt borde denna kunna utrönas från demonstrationen i sig eller från de faktiska omständigheterna i detta fall. Att demonstrationen består av byggnationer skulle kunna ses som en allvarigare form av demonstration eftersom byggnader är mer permanenta än till exempel militära övningar. Om en tittar på den fientliga avsikten har Kina vidtagit åtgärder för att skydda sina intressen.¹⁰² Om situationen vore omvänt och det var en annan stat som militariserat öarna hade det förmodligen inte funnits någon fientlig avsikt. Med beaktandet av de relationer som finns mellan staterna pekar omständigheterna dock på att fientlig avsikt finns. Om också Stürchlers trovärdighetskriterium appliceras kommer kravet på kommunikering inte uppfyllas eftersom det inte anspelas tillräckligt mycket på våldsanvändning. Ifall bedömningen stannar vid Roscinis argument är kriteriet däremot uppfyllt.

3.1.5 Olaglighet

Slutligen finns kriteriet om olaglighet, som är det kriterium med störst konsensus i doktrin. För att avgöra huruvida kriteriet är uppfyllt är det nödvändigt att utreda under vilka omständigheter som bruk av våld är tillåtet. Huruvida Kinas beteende är olagligt är inget som det med säkerhet kan tas ställning till inom denna uppsats.

3.2 Geopolitiskt perspektiv

Ur ett geopolitiskt perspektiv är det ingen stat som behöver öarna, varför det inte är frågan om att vinna militära fördelar, utan snarare om ett politiskt ställningstagande och en maktdemonstration.¹⁰³ Kina har visat att staten inte kommer avstå sina suveräna anspråk på Spratlyöarna, även fast staten måste

¹⁰² Gray (2018) s. 36 f.; Austin (2018) s. 111 ff., 126.

¹⁰³ Austin (2018) s. 114 f.

ty till militära medel.¹⁰⁴ Austin pekar på att det finns flera faktorer som gör att staterna i det Sydkinesiska havet hävdar suveräna anspråk, exempelvis historia, nationell identitet samt rättvisa och lag.¹⁰⁵ Frågan är hur dessa utgångspunkter skulle påverka tillämpningen av kriterierna.

Bedömningen av precisionskriteriet blir tydligare eftersom både Cortens krav på tydlighet och Stürchlers trovärdighetskriterium styrks. Om Kina har visat att staten kan bygga upp öar mitt i ett hav, utan några egentliga militära fördelar, pekar detta på att staten inte skyr några medel för att nå sina mål. Trovärdighetskriteriet skulle troligen vara uppfyllt enligt Stürchler, eftersom det finns en anspelning på bruk av militärt våld. Enligt Corten skulle bedömningen inte förändras eftersom han uppställer ett krav på omedelbarhet. Vad avser Grimal kan det vara svårt att värdera ifall ovanstående kunskap skulle påverka bedömningen eftersom det finns många intressenter och det inte är säkert att alla stater skulle uppfatta detta som ett hot. Bedömningen av tvångskriteriet skulle inte påverkas av detta perspektiv. Kommunikering handlar om framförandet av ett budskap, i detta fall en demonstration av makt och ett tydligt politiskt ställningstagande om att till varje pris vilja styrka sina suveräna anspråk på området. Genom att se agerandet utifrån ett geopolitiskt perspektiv tydliggörs att det är frågan om en maktdemonstration. Emellertid är det inte säkert att det fortfarande skulle finnas någon fientlig avsikt för det fall de kinesiska motiven tydliggjordes. Detta innebär varken Stürchlers eller Roscinis argumentation för ett hot om våld skulle styrkas. Olagligheten borde inte påverkas av geopolitiska utgångspunkter, eftersom tillåtligheten i ett agerande inte påverkas av mer kunskap.

¹⁰⁴ Austin (2018) s. 126.

¹⁰⁵ Austin (2018) s. 110.

3.3 Slutsats

I uppsatsen har det undersökts huruvida det utgör ett hot om våld att militarisera artificiella öar i det Sydkinesiska havet genom att tillämpa rättsdogmatisk metod.

Resultatet av tillämpningen av kriterierna på det kinesiska militariserandet är att precisions- och trovärdighetskriterierna inte är uppfyllda. Huruvida tvångskriteriet är uppfyllt beror på vilken författares argumentation som ska ges företräde. Kommunikeringskriteriet är sannolikt uppfyllt och det går inte att ta ställning till om olaglighetskriteriet är uppfyllt eftersom det krävs ytterligare analys som ligger utanför uppsatsens omfattning.

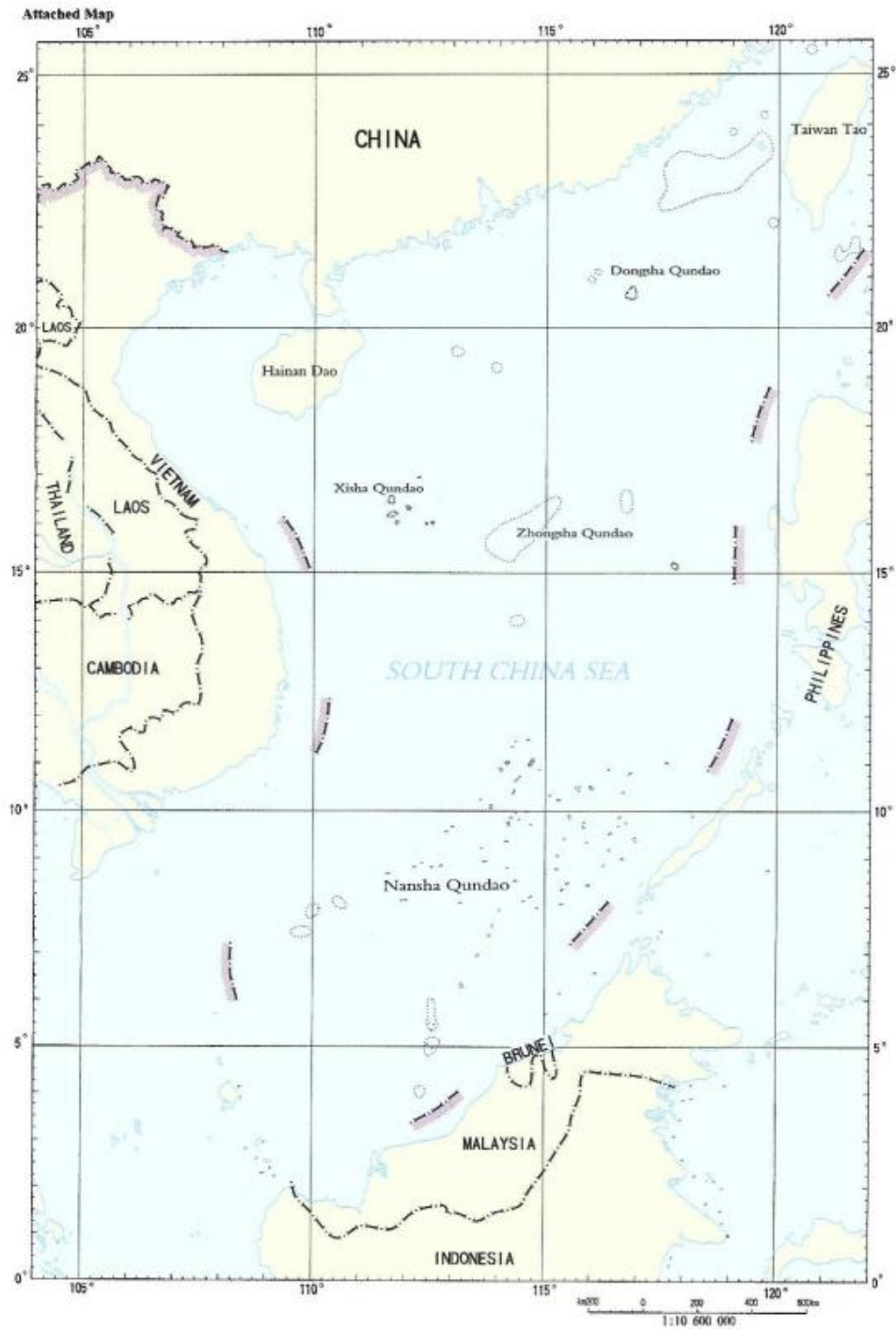
Det sammanlagda resultatet av undersökningen visar att det inte med säkerhet går att ta ställning till huruvida ett hot om våld föreligger. För att kunna göra denna konklusion vore det nödvändigt med kunskap om vilka av de framlagda argumenten som är nödvändiga, tillräckliga eller obehövliga för bedömningen. Endast Stürchler gör anspråk att vikta argumenten mot varandra. Han skriver uttryckligen att det trovärdighetskriterium som han uppställer är det viktigaste och han har dessutom gjort kommunikeringen och preciseringen beroende av detta. Den argumentationslinjen som det finns störst konsensus kring är olaglighet. Det är dock inte säkert att det går att likställa stor konsensus med att argumentet är mest nödvändigt eller tillräckligt för bedömningen av om ett hot föreligger.

För det fall en geopolitisk utgångspunkt skulle intas, påverkas framförallt trovärdighets- och precisionskriteriet. Detta kunde peka på att ett bredare perspektiv kan bidra till att nyansera den rättsliga bedömningen.

Slutsatsen av undersökningen är att det inte går att ta ställning till huruvida ett hot om våld föreligger utan närmare kunskap om hur de argument som framkommer i doktrin ska viktas mot varandra.

Bilaga A

Bild över den kinesiska “nine-dash line”

Ur South China Sea Arbitration s. 77.

Käll- och litteraturförteckning

Litteratur

Cryer, Robert & Hervey, Tamara & Sokhi-Bulley, Bal & Bohm, Alexandra, *Research Methodologies in EU and International Law*. Portland: Hart Publishing 2015.

De Hoogh, André, 'Jus Cogens and the Use of Armed Force' i Weller, Marc & Solomou, Alexia & Rylatt, Jake William (red.), *The Oxford Handbook of the Use of Force in International Law*. Oxford: Oxford University Press 2017, s. 1161–1186.

Dubuisson, François & Lagerwall, Anne, 'The Threat of The Use of Force and Ultimata' i Weller, Marc & Solomou, Alexia & Rylatt, Jake William (red.), *The Oxford Handbook of the Use of Force in International Law*. Oxford: Oxford University Press 2017, s. 910–924.

Gray, Christine, *International Law and the Use of Force*. 4 uppl. Croydon: Oxford University Press 2018.

Grimal, Francis, *Threats of Force: International Law and Strategy*. Oxon: Routledge 2013.

Henriksen, Anders, *International Law*. Oxford: Oxford University Press 2017.

Kaplan, Robert D., *Asia's Cauldron The South China Sea and the End of a Stable Pacific*. New York: Random House 2014.

Kleineman, Jan, 'Rättsdogmatisk metod' i Korling, Fredric & Zamboni, Mauro (red.), *Juridisk metodlära*. 1 uppl. Lund: Studentlitteratur AB 2013, s. 21–46.

Linderfalk, Ulf, 'Folkrättens källor' i Linderfalk, Ulf (red.), *Folkrätten i ett nötskal*. Malmö: Studentlitteratur AB 2012, s. 25–37.

Linderfalk, Ulf, 'Tolkning av traktater' i Linderfalk, Ulf (red.), *Folkrätten i ett nötskal*. Malmö: Studentlitteratur AB 2012, s. 93–106.

Linderfalk, Ulf, 'Internationellt våld' i Linderfalk, Ulf (red.), *Folkrätten i ett nötskal*. Malmö: Studentlitteratur AB 2012, s. 201–213.

Schofield, Clive, 'Untangling a Complex Web: Understanding Competing Maritime Claims in the South China Sea' i Storey & Cheng-yi (red.), *The South China Sea Dispute*. Singapore: Markono Print Media Pte Ltd 2016, s. 21–46.

Spaak, Torben, 'Rättspositivism och juridisk metod' i Korling, Fredric & Zamboni, Mauro (red.), *Juridisk metodlära*. 1 uppl. Lund: Studentlitteratur AB 2013, s. 47–78.

Storey, Ian, 'Conclusion' i Storey, Ian & Cheng-yi, Lin (red.), *The South China Sea Dispute*. Singapore: Markono Print Media Pte Ltd 2016, s. 291–296.

Stürchler, Nikolas, *The Threat of Force in International Law*. Cambridge: Cambridge University Press 2007.

Elektronisk litteratur

Austin, Greg, 'Strategic Military Geographies in the South China Sea' i Pearson, Stuart & Holloway, Jane L. & Thackway, Richard (red.), *Australian Contributions to Strategic and Military Geography*. Cham, Schweiz: Springer 2018, s. 109–127.

Brownlie, Ian, *International Law and the Use of Force by States*. Oxford: Clarendon 1963.

Banlaoi, Rommel C., 'Renewed Tensions and the Continuing Maritime Security Dilemma in the South China Sea', artikeln presenterades vid The International Forum on Maritime Security, Keelung, Taiwan april 2010, s. 49–60.

Corten, Oliver, *The Law Against War: The Prohibition on the Use of Force in Contemporary International Law / with a foreword by Bruno Simma; translated by Christopher Sutcliffe*. Oxford: Hart 2010.

Dörr, Oliver, 'Article 32. Supplementary means of interpretation' i Dörr, Oliver & Schmalenbach, Kirsten (red.), *Vienna Convention on the Law of Treaties a Commentary*. Berlin, Heidelberg: Springer 2012, s. 571–586.

Green, James A. & Grimal, Francis 'The Threat of Force as an Action in Self-Defense Under International Law' i *Vanderbilt Journal of Transnational Law*, Volume 44:285, 2011, s. 285–329.

Hu, Weixing, 'China as a Listian Trading State: Interest, Power and Economic Ideology' i Ikenberry, G. John & Jisi, Wang & Feng, Zhu, *America, China, and the Struggle for World Order Ideas, Traditions, Historical Legacies, and Global Visions*. New York: Palgrave Macmillan 2015, s. 211–242.

Kritsiotis, Dino, 'Close Encounters of a Sovereign Kind' i *The European Journal of international Law*, Volume 20, no. 2, 2009, s. 299–330.

Kwarteng, Abdul Hamid & Atuahene, Emmanuel, 'The Rise of China: The Emergence of a Bipolar Superpower and the Implication for the Future of

International Law' i *Asian Research Journal of Arts & Social Sciences*, Volume 6, Issue 3, 6 april 2018.

Linderfalk, Ulf, *On the Interpretation of Treaties The Modern International Law as Expressed in the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties*. Dordrecht: Springer 2007.

Marwah, Reena, 'Interrogating Competing Claims in South East Asia: The South China Sea or the West Philippine Sea' i Deepak, B. R. (red.), *China's Global Rebalancing and the New Silk Road*. Singapore: Springer Nature 2018, s. 191–204.

Myers, Matthew A., 'Deterrence and the Threat of Force Ban: Does the UN Charter Prohibit Some Military Exercises?' i *Military Law Review*, Volume 162, december 1999, s. 132–179.

Roscini, Marco, 'Threats of Armed Force and Contemporary International Law' i *Netherlands International Law Review*, Volume 52, Issue 02, augusti 2007, s. 229–277.

Sadurska, Romana, 'Threats of Force' i *The American Journal of International Law*, Volume 82, no. 2, april 1988, s. 239–268.

White, Nigel D. & Cryer, Robert 'Unilateral Enforcement of Resolution 687: A Threat Too Far?' i *California Western International Law Journal*, Volume 29:2, 1999, s. 243–282.

Whomersley, Chris, 'International Legal Perspectives on the South China Sea Dispute after the Tribunal's Award on the Merits' i Liu, Fu-Kuo & Zou, Keyuan & Wu, Shicun & Spangler, Jonathan (red.), *South China Sea Lawfare: Post-Arbitration Policy Options and Future Prospects*. Taipei: South China Sea Think Tank / Taiwan Center for Security Studies 2017, s. 223–230.

Elektroniska källor

GlobalFirepower, '2018 Military Strength Ranking', <<https://www.globalfirepower.com/countries-listing.asp>>, besökt 2018-05-21.

Office of the Secretary of Defence (2017), *Annual Report to Congress: Military and Security Developments Involving the People's Republic of China 2017*, 15 maj 2017, <<https://www.defense.gov/News/News-Releases/News-Release-View/Article/1205021/dod-release-of-the-report-on-military-and-security-developments-in-china/>>, hämtad 2018-05-19.

Report of the Independent International Fact-Finding Mission on the Conflict in Georgia, september 2009, volume II, kapitel 6 'Use of Force', s. 227–294,

<http://www.mpil.de/en/pub/publications/archive/independent_international_fact.cfm>, hämtad 2018-05-20.

Stashwick, Steven, 'China Signalling it May Finally 'Militarize' the South China Sea Officially' i *The Diplomat*, 25 januari 2018, <<https://thediplomat.com/2018/01/china-signaling-it-may-finally-militarize-the-south-china-sea-officially/>>, besökt 2018-05-20.

Woolf, Nicky, 'China will take 'all necessary' measures in future US sail-bys in South China Sea' i *The Guardian*, 29 oktober 2015, <<https://www.theguardian.com/world/2015/oct/29/china-all-necessary-measures-us-navy-south-china-sea>>, besökt 2018-05-20.

Rättsfallsförteckning

International Court of Justice

The Corfu Channel Case (UK v. Albania), Merits, International Court of Justice, Judgement of 25 March 1948. [Corfu Channel Case].

Case Concerning Military and Paramilitary Activities In and Against Nicaragua (Nicaragua v. United States of America), Merits, International Court of Justice, Judgement of 27 June 1986. [Nicaragua Case].

Legality of the Threat or Use of Nuclear Weapons, International Court of Justice, Advisory Opinion of 8 July 1996. [Nuclear Weapons Advisory Opinion].

Permanent Court of Arbitration

The Republic of the Philippines and the People's Republic of China, Award, PCA Case No. 2013-19, 12 July 2016. [South China Sea Arbitration].